

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Ποῦ ἐγύριζες κανάγα ; Λείπεις κάμποσον καιρὸ !
Μ.— Μὴ θωτᾷς τὴ συμφυρᾶ μου !

Ἔκανα γιὰ τὰ νεφρά μου
τρούπες μέσα στὸ νερὸ.
Σὰν τὴ Θράκη, σὰν τὸν Αἶμον
βάσκανος κι' ἐμένα δαίμων
μ' ἔχει φαίνεται φθονήσει
καὶ μὲ στέρνει στὸ Λουτράκι νὰ μοσχεύω σὰν κοφίσσι
στὰ νερὰ τὰ ζέοντα !
Ἐθαρροῦσα πῶς ἡ φύσις μ' εἶχε πλάσει λέοντα,
ἀλλὰ τώρα διακρίνω
πῶς τὸ μαῦρο μου χορμί,
ἀδυνάτισε κι' ἐκεῖνο
σὰν τοῦ Γίγα τὴν πυγμὴ !

Πῆγα τὰ λουτρά νὰ κάμω
καὶ θεοῖα νερὰ νὰ πίνω.
Τὰ νεφρά μου εἶχ' ἄμμο
κι' ἔπρεπε νὰ τὰ ξεπλύνω.
Μέσ' τὴ φτώχεια μέσ' τὴ θλίψι
ποῦ τοὺς κόσμους δὲ καλύψι,
τὶ κακότυχα βρὲ Γιάννη, τὰ νεφρά μου τὰ φτωχὰ,
ἄμμους δηλαδὴ καὶ πέτρες νὰ παράγουν μοναχὰ
ἐνῶ ἄλλα τέλο; πάντων πῦ-αι μᾶλλον εὐτυχῆ,
βγάνουν ζάχαρι, ποῦ λείπει καὶ αὐτὴν τὴν ἐποχὴ !

Γ.— Ἦσουν λοιπὸν κι' ἐμόσχευες εἰς τὸν λουτήρα μέσα
κι' ἐγὼ σ' ἐφανταζόμουνα πῶς εἶσαι στὴν Ὀδέσσα
καὶ κνηγᾷς συνδρομητᾷς
κατὰ τὰ εἰωθότα.

Μ.— Ἄσ' τα καὶ μὴν τὰ μελειᾷς
τὰ γλέντια μου τὰ πρῶτα !
Ἐφέτο δὲν ἐκούτησα νὰ βγῶ νὰ κάμω βόρτα
κι' ἄς ὄψεται ὁ Κάϊζερ ποῦ μᾶλλεισε τὴν πόρτα.
Μῆτε σ' Ὀδέσσα ἤλιουνα μῆτε σὲ Ταϊγάνι
κι' ἐφέτο θὰ πεινάσουμε χωρὶς τ' ἀστεῖα Γιάννη.

Ἐφέτο λόγῳ τῆς Διπλῆς κι' ἐνεκα τῆς Ἀντάτας,
ἦθ' ἡ ἐλάρατος στιγμὴ
νὰ χάσουμε τὴ συνδρομὴ
ἀπὸ πολλοὺς πελάτας.

Κι' ἂν ὑπάρξουν οἱ σύμμαχοι μεγάλης ἀφαιρίας,
κι' ἂν βλεπῆς πῶς ἐξέλεσε τὸ φράγγο τῆς Γαλλίας,
ἔμεις θὰ γόης τὶ ξεπεσοῦ θὰ λάβουμε, βρὲ Γιάννη,
ποῦ μᾶς ὀφείλωντε πολλοὶ
καὶ μνεῖα γιὰ τὴν ὀφειλὴ
κανένας δὲν μᾶς κάνει.

Τὴν εἶχα τὴν ἀπόφασιν νὰ πάω στὴν Κριμαία,
ἀλλὰ τὰ ὑπεβούγια μ' ἀλλάξανε ἰδέα·
εἶχα καὶ στ' ἀερόπλانا μεγάλες ὑποψίες,
συγγρόνας δὲ συνέπεσαν κι' αὐτὲς ἡ νηοψίες
στὸ Γιβραλτάρ, στὴν Τένεδο, στὸ Μοῦδρο καὶ στὴ Θράκη
κι' εἶσι κι' ἐγὼ βαρέθηκα κι' ἐβγήκα στὸ Λουτράκι
ἀποφασίσας ἐν στιγμαῖς ἀνθρωποφθόρου δράσεως
νὰ διασώσω ἐμαντὸν ἀπὸ τῆς ψαμμιάσεως !

Γ.— Καὶ πῶς τὰ καλοπέρασες στοῦ Λουτρακιοῦ τὰ μπάνια ;
Μ.— Γιὰ νὰ σκοτάζω τὸν καιρὸ
ἐβούταγα μέσ' τὸ νερὸ
ποῦ βράζει στὰ καζάνια
ἀλλὰ τὸ βράδυ πῶβγαίνα στὰ πεῦκα στὸ σεργιάνι,
μεγάλως μ' ἐσκανδάλιζε τῆς μόδας τὸ φουστάνι
κι' αἰσθάνομαι τὴν σήμερον ἀπὸ πολλὰ σημεῖα
πῶς πῆγα γιὰ ὠφέλεια κι' ἐβγήκα μὲ ζημία.

Τὸ βράδυ μέσ' τὸ ἄεστορᾶν
ποῦ κατ' ἀνάγκην μένεις,
κνιτᾷζοντας τὸ τρανσπαρᾶν
τῆς κάθε λουομένης,
καὶ τὰ κοντὰ φορέματα, καὶ τὰ γυμνὰ τὰ κάλλη
ποῦθε καὶ τὰ ξεσκέπασε ἡ μόδα ἡ μεγάλη,
βρίσκεσαι σὲ κατάστασι καὶ θέα ἡ ὁποία
σοῦ ματαιώνει τὰ λουτρά καὶ κάθε θεραπεία.

Μέσ' τὸ βρασμένο τὸ νερὸ πῆγα κι' ἐγὼ νὰ βράσω
καὶ τὰ νεφρά μου τ' ἄρρωστα νὰν τὰ ἐπισκευάσω,
ἀλλὰ μὲ τόσες γνωριμῆς ποῦ ἔτυχε νὰ κάμω,
αἰσθάνομαι πῶς δυστυχῶς δὲν ἔβγαλα τὸν ἄμμο !
Καὶ δίχως νὰ πολυλογῶ,
ἀνακατόθηκα καὶ ἐγὼ
μὲ τὰ κοντὰ φουστάνια
κι' ἐπήγαγε στὸ διάλοιο τὰ δεκαννηρά μου μπάνια !
Πῆγα γιὰ κοῦρα τῶν νεφρῶν
κι' εὐθῆκα κόσμον ἐλαφρὸν
ποῦ μᾶλλον ἐφλογίσθηκα.
Ματαιῶς ἔεματίστηκα
καὶ ἄνευ ὀφελείας.

Θαρρεῖς πῶς ἐπαθα κι' ἐγὼ τὰ ἴδια τῆς Ἀγγλίας
πὸ πῆγε στὴν Καλλιπὸλι γιὰ τὰ λουτρά τοῦ στόλου
κι' ὡς τώρα δὲν κατὰλαβε ὠφέλεια καθόλου !

Γ.— Καὶ ποιὸς ἐγνώρισες ἐκεῖ ;
Μ.— Πολλοὺς καὶ διαφόρους.

Ἰδίως ἐβλεπα πολλοὺς πατέρας ἡσοφοροῦς
πὸ μπαίνανε μέσ' τὸ λουτρὸ μετ' εὐλαβείας πάσης
κι' ἐβγάναν ἀπὸ μέσα τους τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.
Ἀρχιμανδριτεῖς εὐσαρκοὶ κι' ὑπερσφριγῶντες διάκοι,
τὸ ὄψος τῆς κοιλίας των ξεπλένον στὸ Λουτράκι.

Ἐβλεπα τὰ παππαδικὰ
μὲ τῆς χοντροῦς γαστέρας
καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀσθενῶν
ψαμμιακὰ σταίπερες !
Κι' ὄφθαλμο βόσκοντες φᾶν πέριτε σὰν χορᾶν
ἀφόρως κατὰλινε
ὄσον τὸ ἄμμοι ἔπειτα
τὴ βγάνει τὸ Λουτράκι !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΡΙΟΥ

Συζητήσεις πολιτική
εἰς ἄκρον ἐνθρονοντική.

Μ.— Λέγε τὰ νέα, μάτια μου.

Γ.— Τί νὰ σοῦ λέω, φῶς μου!

Ἄκόμα κόβει τὸ σπαθί
κι' αἰσίως ἐξακολουθεῖ
ὁ χαλασμός τοῦ κόσμου.
Ἄκόμα πόλεμος, Μαοῦ,
ποῦ προχωροῦν οἱ Βαυαροὶ
κι' ἡ Ρωσσία ἔπεσε καὶ κινδυνεύ' ἡ Ρίγα
καὶ φθάνεις τώρα εἰς σιγμὰς
ποῦ φοβερίζουνε κι' ἐμᾶς
κι' ἀφ' τὰ παρμένα πρόκειται νὰ μᾶς ἀφήσουν λίγα.

Ἀφ' οὗτου λείπεις, φοβερὰ σημεῖα ἔχουν γίνει.
Φραντσέζοι μὲς τὴν Τένεδο κι' Ἀγγλοὶ στὴ Μιτυλήνη,
καὶ νέα διπλωματικὴ τῶν κυβερνώντων νίκη,
μᾶς ἀπειλεῖ ὡς φαίνεται καὶ τὴ Θεσσαλονίκη
κι' εἴτε τῆς τῶν οἱ σύμμαχοι, εἴτε νικούν ἐκείνοι,
τὸ Κράτος ποῦ τ' ἀξήναμε θαρρῶ πῶς θὰ μικρύνη,
κι' εἴτε σταθοῦμ' οὐδέτεροί, εἴτ' ἀνακατωθοῦμε.
ἀναμφιβόλως κι' ἀσφαλῶς ἐμεῖς θὰ ζημιωθοῦμε.

Ἐκεῖν' ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ μπάριμα τοῦ Λευτέρη,
μὴν τὰ ὄρωτ'ς ποῦ μᾶς ὠθεῖ καὶ ποῦ μᾶς ἔχει φέσει.
Μᾶς βοήθῃαν τώρα βάσανα στὴ Λέσβο καὶ στὴν Κρήτη
π' ὅσο καὶ νᾶν' τοῦ Γούναρη πέντε ὄργυιες ἡ μύτη,
αὐτὰ δὲν τὰ μυρίστηκε πῶς θὰ συμβοῦν μιά μέρα.
Κι' ἂν ἔπεσε στὴ Ζάκυνθο πανοῦλλα καὶ χολέρα,
κι' ἂν ἐγκρημίσαν οἱ σεισμοὶ τὰ σπήτ'ια στὰ Λουρδάτα,
κι' ἄλλα πουλιὰ χειρότερα θὰ γδῆς ἀφ' τὴν Ἀντάτα.

Μ.— Στὸ Λουτράκι, μωρὸ Γιάννη, Ἀγγλοὶ μ' εἴσηξαν πολλοὶ
κι' ἔτσι ποῦναι φωναράδες
μῶλεγαν οἱ μωσκαράδες
δίχως νᾶχουν συστολή
νᾶβγω' γὼ μὲ τὸ κανίστρο καὶ νὰ κάμω τὸν παπᾶ
νὰ μοιράσω στοὺς Βουλγάρους, Δράμα, Σέρρας καὶ λοιπὰ.

Ἐξέροντας πῶς εἶναι φίλοι
ποῦ μὲ τὸ γλυκὸ στὰ χεῖλη
μᾶς ὠμίλησαν πολλάκις ἐκ προθέσεως καλῆς,
κι' ἐπειδὴ κι' αὐτὸ μοῦ τῶπαν ὑπὸ τύπον συμβουλῆς
κι' ὄχι μὲ κανένα ὕφος ἐπιτάσσον καὶ τραχὺ
ἔλεγα πῶς λὲν ἀστεία κι' ἐγελοῦσα στὴν ἀρχή,
ἀλλὰ ὕστερα ποῦ εἶδα πῶς τὸ λένε σοβαρὰ,
μοῦρθε τὸ μπουρὶ ποῦ ξέρεις καὶ τοὺς ἔβρισα γερά.

Λέω τοῦ ἐνὸς «βροῦχάχα, τί θαρρεῖς πῶς εἴμ' ἐγὼ
ποῦ μὲ δίχως νᾶχω κέφι μὲ πιέζεις γιὰ νὰ βγῶ;»
Λέω τ' ἄλλουνοῦ «βρὲ μούμις, τί γυροῦνεις κι' ἀπαιτεῖς
ποῦ μοῦ πᾶνεις τὰ βαπόρια καὶ στὸ Μοῦδρο τὰ κρατεῖς.»
Εἶπα τέλος πάντων σ' ὅλους τοὺς ἐγγλέζους θυμωμένος,
«βρὲ π' ἀνάθεμά σας λόρδοι, τί σᾶς ἔφταιξε τὸ Γένος,
π' ἀπὸ τότες ποῦ πετάει μὲ τῆς δόξης τὰ φτερά,
ὀμπροσιὰ σᾶς βροῖσκει πάντα σὰν κακιά του πεθερά;»

Τ' εἶν' αὐτὰ ποῦ μελετᾶτε,
τῆς Ἑλλάδος πειρασμοὶ;
Νὰ μᾶς πνίξετε ζητᾶτε
δίχως λόγο κι' ἀφορμὴ
τοῦ κράτους στὸ λαιμὸ μας νὰ περάσετε θυλεῖα
τοῦ κράτους μας νὰ δώστε στὰ Βουλγάρικα σκυλιὰ;

Βρὲ Ἰγγλέζε διπλωμάτη
ποῦ ὑπερδούλης τῆς δουλειῆς
καὶ τῆς σὲ ξένῃ κλάτῃ
νὰ ξεσπάσουν ἡ ξυλῆς,

ἂν δὲν πῆγαν ἡ δουλειῆς σου στὴν Καλλιόπη καλὰ,
τί σοῦ φταίω γὼ ποῦ θέλεις νὰ μὲ βόλης σὲ μελιὰ

καὶ ν' ἀφήσω μὲς τὴ ζέση τὸ ὄρωτ'ο μου νησί
καὶ νὰ βγῶ νὰ πολεμήσω γιὰ νὰ μὴν τῆ φᾶς ἐσὺ!
Βρὲ Ἰγγλέζε κατεργάση
ποῦ ξεφεύγεις σὰν τὸ ψάρι,
γιὰ κοροῖδο μ' ἐπῆρες καὶ μούλες πῶς μὲ συμφέρει
νὰ χαρίσω τοῦ Βουλγάρου τὰ καλλίτερά μου μέση
καὶ νὰ βγῶ νὰ πολεμήσω στὰ Σιενὰ καὶ στὸν Ξηρὸ
γιὰ νὰ πάρω στὸ φινάλε τὸν κακὸ μου τὸν καιρὸ;

Γ.— Μ' αὐτὰ π' ἀκούς, μωρὸ Μαοῦ, καθόλου μὴν τρομάζης.
Μονάχα τῆς ἀρβύλης σου ἐρὸ νὰ εἰτοιμάξης
καὶ τὴ στιγμὴ νὰ καρτερῆς ποῦ τώρα πλησιάζει
κι' ἄς τὴν Ἀντάτα νὰ μιλῆ καὶ νὰ διαμοιράξῃ.
Βράζει τὸ αἷμα τῆς φυλῆς,
θυμώσαν οἱ Ἐπιτελεῖς
ἀνάψαν' οἱ Κουμπάροι
κι' ἡ Βουλγαρία σπιθαμὴ δική μας δὲν θὰ πάρη.

Ἄν στὴν οὐδέτερότητα ὡς σήμερον ἐπίμενα
κι' ἂν μ' εἴσηξαν δυσάρεστα ποῦ δὲν τὰ ἐπερίμενα
κι' ἂν ὅπως τὴν παθαίνουμε μὲ κάθε διπλωμάτη,
ἀνέκαθεν οἱ φίλοι μας μᾶς βγάνουνε τὸ μάτι,
ἐσὺ πρὸς μέλλον εὐέλπῃ ἀτένιζε μὲ θάρρος
τώρα πῶγίνηκε καλὰ κι' ἐδέριψ' ὁ Κουμπάρος.

Τώρα ποῦ Μεγαλόχαρης χουσιῆς Παρθένας χάρι,
μᾶς ἔσωσε τὸ Ρήγα μας τοῦ Ἐθνους τὸ καμάρι,
κι' ἀπάν' ὀπὸ τὸ θρόνο του κυττάζει μ' ἀγωνία
τοὺς σκύλους ποῦ βαβίζουνε γιὰ τὴ Μακεδονία,
καμμιὰ μὴν ἔχῃς ταραχὴ καὶ νὰ πιστεύῃς μόνον
πῶς οἱ καρποὶ τῶν τόσων μας αἱματηρῶν ἀγῶν ἂν
οὐδέποτε θὰ χαριστοῦν
καὶ σὰ σπερνὰ νὰ μοιραστοῦν
ἀπὸ τὸ παραθύρι,
διὰ νὰ μὴ χαλάσουμε τοῦ Γρέου τὸ χατήρι.

Τὰ πράγματα τὰ σκοτεινὰ,
ἐφτάσανε στὸ τέλος
καὶ κάνε τόπο νὰ περνᾶ
ὁ μπάριμα Βενιζέλος
γιατ' ἦρθ' ἡ ὥρα νὰ λυθοῦν τοῦ Γούναρη τὰ μάγια
καὶ μετ' ἐμοῦ στὴ Γευγελῆ
θαρρῶ πῶς οὐ μετὰ πολὺ
θᾶρτης καὶ σὺ κανάγια.

Ἄν ὡς τὰ τώρα μὲ ψευτιῆς ἐπέρονες τὴν ὥρα σου,
κι' ἂν στὰ νερά τοῦ Λουτράκιου ἐξέπλενες τὴν ψόρα σου,
κι' ἂν ἐφ' ἐσπέρας συνεχεῖς
ἐχόρτενες πανευτυχῆς
τὸ ἄσμα καὶ τὰ θέλητρα τῆς Ροζαλίας Νίκα,
ἰδοῦ Μεσίας ἀψευδῆς
ποῦ γλήγορα θὰ ξαναγδῆς
βουλγάρικη μανίκα.

Μ.— Εἶμαι πολὺ περίεργος ν' ἀκούσω μωρὸ Γιάννη,
αὐτὸς ὁ Γίγας ποῦ μοῦ λὲς, τί διάολο θὰ κάνη,
τώρα ποῦ ἡ Ἀγγλία του ἡ τρισαγαπημένη,
μᾶς ἔχει τέτοια ἰσχυροῦριά κατάκαρδα δοσμένη.
Εἶμαι πολὺ περίεργος ν' ἀκούσω τὸ Λευτέρη
τί γνώμη θένα φέρη
τώρα π' ὁ Γρέος ἀπαιτεῖ καὶ μᾶς ζητᾶ γιὰ χάρι
ν' ἀφήσουμε τοὺς Ἕλληνας νὰ γένουνε Βουλγάροι!

Γ.— Μήπως αὐτὰ, βρὲ ξόανο τὰ ἔφερ' ὁ Λευτέρης;
Ὁ Γούναρης τὰ κέντησε πῶκαν' αὐτὰ ποῦ ξέρεις.
Ἄλλὰ συνέτεινε πολὺ
κι' ἡ γενικὴ μεταβολὴ
ποῦ ἔλαβε τὸ Κράτος

ἀφ' οὗτου μᾶς ἀλάβη ὁ Μπαλατιῆς καὶ τῆς τῆς

ΠΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ τὴ Λευτέρη θάχουμε τὸ Ρίγα στὸ τῶν
κι' ἐλπίζω ἡ οὐχόλοες νὰ γένουνε καὶ γὰρ
καὶ νὰ ξεχάσομ' ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ μπλεχτοῦμε σ' ἄλλα!

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Αδοσιγός τηρητής των θρησκευτι-
κων κανόνων ο Παινερώτατος ήμων
Επίσκοπος, ευμώρησε την παρελ-
θούσαν εβδομάδα διά προσκαίρου άο-
ργίας τέσσαρας ιεροψάλτας και δύο ιε-
ρείς, ως παραβάτας την εντολήν του
όσιου πατρός ήμων Παμφάγου, και
φαρόνιας κρέας καθ' ήμέραν Παρασ-
κευήν εν τή πανηγύρει τής Αγίας Μα-
ρίνης εις τό χωρίον Κουρουπάτα.

Και τους μὲν ιερείς και ψάλτας ά-
φίνωμεν να διαμαρτύρουνται ματαιώς
διά την τιμωρίαν των τήν επ' αγαθή
της Εκκλησίας επιβληθείσαν αυτοίς
επὶ του άνοσιέρου και ενδιαφερόμεθα
μόνον να τονίσωμεν, ότι ή εποχή κα-
τά την οποίαν ζώμεν ολιγίστας δυσ-
τυχώς ελλείδας ζωής παρέχει.

Αιούτι ή μὲν ζάχαρις και τὰ άσπρα
εξέλειπον παντελώς.

Τά άρροόρα τὰ κατεδίωξεν άπληρώς
εν τής άγοράς ή άστυνομία ως επι-
βλαβή εις την δημοσίαν υγιάν.

Τά φάρια, έχουν μία και σαράντα
ή λίτρα και δὲν πλησιάζονται.

Τὸ κρέας, ετέθη ως βλέπετε υπό
την δικαιοδοσίαν του Επισκόπου και
έν τὸ φῶς εν ήμέρα κατά την οποίαν
δὲν επιτρέπεται, διατρέχει τὸν κίνδυ-
νον να άπολυθῆς εκ τής ζωής διά
προσκαίρου πάσεως, ὡστε... άμαρ-
τωλοὶ ποὺ φέρομεν!

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ

Κατά την ήμέραν των προσφορι-
κων εξειστάσεων του Παρθενωαγείου
της κυρίας Α. Ραζή, ο επιθεωρητής
των Σχολείων ήκαμε κλίποιαν ερώτη-
σιν εις κάποιαν μαθήτριαν περί του
μυστηρίου του βαπτίσματος, ή οποία
εθισώθη ως άσβής και ο επιθεω-
ρητής κατηγγέλει εις τὸ εκπαιδευ-
τικὸν Συμβούλιον επί άθεία, άνώτερος
δ' επιθεωρητής ελλθων ενταῦθα εήθη
γρησιν τὰς σχετικὰς ανακοίσεις επί τής
υποθέσεως και αναμένεται ήδη ή ά-
πόφασις του Συμβουλίου.

Αισθανόμεθα την υποχρέωσιν να
προσφερόμεν εξ επαγγέλματος συνή-
γοροι του κ. επιθεωρητου και να δι-
αβεβαιώσωμεν τους δικαστάς του ότι
ο κ. επιθεωρητής δὲν είναι δυνατὸν
να ήγαι άθεος διά τους εξής λόγους.

α) Αιούτι ο κ. Παππαμικχαήλ είναι
κατά τὸ ήμισυ του όνόματός του
παππῆς.

β) Αιούτι πριν ή προχειρισθῆ εις επι-
θεωρητήν υπήρξε δημοδιόδοκαλος ο
όποιος ήχε την υποχρέωσιν να άπαγ-
γέλη δις τής ήμέρας εις τους μαθη-
τάς του τὸ «Πάτερ ήμων»

γ) Αιούτι πληρετιών ενταῦθα προδ-
δώδεκα μηνών ως επιθεωρητής, επε-
δείξατο θρησκευτικὴν άπάθειαν εις ο-
λα σχεδὸν τὰ άναφρέντα διδασκαλικὰ
ζητήματα.

δ) Αιούτι ο Σ. Επισκοπος άντι,
ως εν τής θέσεώς του, να πορασθῆ ως
πολιτικὸς ενάγων εις την δίκην, πα-
ρουσιάζεται ως μάρτυς υπερασπίσεως
του κατηγορουμένου και

ε) Αιούτι είναι επιθεωρητής. Δη-
λαδή εν τήν επαλλήλων εκείνων του
Κράτους εν τίνεσ δοξολογοῦν νυχθημε-
ρον τον Υψιστον και την θέσιν την
οποίαν κατέχουν, άποδεδειγμένον όν-
τας δι δὲν υπάρχει καμία άπολύ-
της άνάγκη να την ήχουν.

ΣΗΜΑΣΤΙΚΟΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΘΕΡΙΝΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Μὰ τί σαιζὸν καλοκαιρινή
εφέτω σι' Αργουστόλι.
Απὸ τήν πρασινάδα του
ὁ τόπος περιβόλι,
εβλεπε μέσ' τὰ δένδρα του
να σπαρταροῦν' εξίσου
ἐντόπια και ξωτικά
οὐρεὶ του παραδείσου.

Τι θέατρα θαυμάσια
και φίνεσ παραστάσεις.
Κατὰ ξηρὰν και θάλασσαν
τι κίνησις και δρασίς.
Τι τετραπλὲς και πενταπλὲς
κοπελοσυμμαχίες.
Αχ νᾶσαι βάρια και νᾶ πλὲς
σὲ τόσες εὐτυχίες.

Οπου να κυτοῦσα
μ' ἔθαζαν τὰ λούσα
τὰ σεμνὰ σεμνὰ.
Οπου νᾶθε κάτω,
στηθος, πόδι, μπράτσο
τάβλεπα γυμνὰ.
Κι ὅσο να περβᾶτα
προφυλακτικὰ,
μ' ἔσφαζαν δυὸ μάτια
Αιγυπτιακὰ.

Αχ τὰ κορίτσια μας, αχ τὰ χρυσᾶμας
τι μπροὶ εἶχανε μοναδικὸ.
Κάντια και ζάχαρες ή θάλασσά μας
και τὸ ἄ ε ρ ἄ κ ι μας μαγευτικὸ.

Τραγουδοῦν στὴ βάρκα μέσα
Έργα μόλα, ἔργα γιὰ.
ἔργα μόλα ἔργα Μπλ—έσα
στὴ βαρμιοῦλα σας παιδιὰ.»

Αχ δὲν ἐπρόφτανα
παντοῦ να τρέξω
χαρὲς να βλέπω
καλοκαιρινές.
Θέατρα μέσα
θέατρα έξω
μὲ ἀτελεῦτητες
τρελλὲς σκηνές.

Τώρα σποτοδύνη
κλάψες κ' ὄδυρμοὶ.
Χάθησαν οὐ φίνιοι
κάτασπροι λαιμοὶ.
Χάθησαν ή τρέλλες
κ' οὐ θεατρισομοὶ,
ἔλειψαν τὰ γέλια
κ' ἤρθαν οὐ σεισομοὶ.

Χάθηκε τὸ κάθε θερινὸ στολίδι,
ἔλειψαν τὰ εἶδη
τόσης ποιικιλίας,
κ' ἤρθε φρικαλέα
νότα τής Αγγλίας
και στὸ τέλος τέλος,
μεγαθύμων παίδες,
να κ' ὁ Βενιζέλος
γιὰ τσου κουραμπιέδες.

Οὐ μετὰ πολὺ,
τι μεταβολή
βλέπουμε στὴ χώρα.
Παλαβώνει τώρα
κάθε νοῦς σοφός
π' ὅσα μὲ τους Αγγλους
ἐννοοῖ τι τρέχει
οὔτε σ π ἰ ρ τ ἰ ἔχει
γιὰ ν' ἀνάψη ... φ ὶ σ.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

Οποῖον πλήγμα ἀλγεινὸν!
Ίδου ἐν μέσῳ Αθηνῶν
καβελαρῆοι και πεζοὶ
Τουρκοὶ και Βούλγαροι μαζὺ
και κρανοφόρων στίφη.
Μὲ γερμανοπολιτικὴ
προβάλλον ἀπειλητικοὶ
κραδαίνοντες τὰ ξίφη!..

Ζητοῦν πειθαναγκαστικῶς
να κάμουνε τὰ πνεύματα
να κύβουνε οδυστικῶς
εἰς τοῦ Φὸν Σέρι τὰ νεύματα.
Οποῖον θέαμα φρικτὸ.
Ίδου ή σπεῖρα τῶν ὀ κ τ ὶ
δευψῶσα πάλιν ἐκλογές.
Νᾶ ή ὁμάς τῶν «σπηλιτῶν»
ἐν μέσῳ Ἰσραηλιτῶν
και ταῖς αὐτῶν συναγωγαῖς!

Οποῖον πλήγμα ἀλγεινὸν!
Ίδου κατάκριτο, γυμνὸν
τὸ τῶν Ἑλλήνων Κράτος
ποῦ τ' ὀδηγοῦν κατὰ κρημνῶν
μετὰ λαμπάδων και φανῶν
και τῶν Βουλγαροθωμανῶν
ὁ κρανοφόρος Γούναρης
κ' ὁ φεσοφόρος Στρατός.

ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Γούναρη, Στρατό, Μπαλτατζή
και Πρωτοπαπαδάκη,
σᾶς καληορίζω ἀνάποδα,
προπάντων τὸ βραδάκι
ποῦ μὲ τὰ τσακουμάκια μου
και μ' ἔνα διαφονέρι,
οὔτε σιγμὴ δὲν παύω
τσούνου και τσοῦκ ὁ δύστηνος
ὄλο τὸ καλοκαίρι,
τὸ λύγγο μου ν' ἀνάβω.

Τὴ δυστυχία μου θαορρῶ
και μόνος στένω κ' ἀπορῶ
σὲ τι σημεῖο ἤρτα,
χωρὲς Πυγμὴ
χωρὲς ψωμί
κ' ἀκόμα δίχως σ π ἰ ρ τ ἰ!

ΥΠΟΨΙΕΣ

Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ
ἐλπίζω να συμπέση,
τώρα μ' ἐτούτους τοὺς σεισομοῦς
κ' ὁ Γούναρης να πέση.

Αλλ' ἂν και πάλι κρατηθῆ
μὲ τὰς συχνὲς δονήσεις,
θὰ πῶ πῶς υπεράνθρωπος
ρονὲ βρασταίνει φύσις.

Κ' ή φύσις, ὅπως λογικὰ
φονάζ' ή κοινωνία,
ἄλλη δὲν είναι σήμερα
παρὰ ή Γερμανία.

Αὐτὴ μᾶς επιβλήθηκε
και μᾶς ἐμπήκε μνύγα,
μοῦ μὲ σεισομοῦ ἀλλοκοτοῦ
ἐγκρέμισε τὸ Πυγ.

Μ' ἂν μετὰ τὸ ἀποβλεπῆ
γυμνέμει και τσακινεῖ,
ποῦ θὰ μᾶς σπῆ ή Κίρκη
θὰ τσακισθῆ κ' ἐκείνη.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ
ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΞΕΝΗΣΕΙΣ ΖΗΜΙΑΙ

Πρὸ μᾶς ἀκριβῶς εβδομάδος,
ὀλοκληρος ή Νήσος διατελεῖ υπό
του κράτος του τρόμου εκ των
σεισμικῶν δονήσεων αἰτινες συχ-
ναι και ἀλλεπάλληλοι ἐπερχόμε-
ναι, ἐμβάλουσι τους πάντας εις ἀ-
πελπισίαν και ἀπόγνωσιν.

Η πρώτη, ή και μεγάλης διαρ-
κειας δόντης, ἐγένετο τὸ παρελθὸν
Σάββατον περί τήν τετάρτην και
ήμίσειαν μεταμεσημβρινήν ὥραν, εκ
τοτε δὲ ἐξηκολούθησαν μικρότεροι
τοιαῦται ἀνά τέσσαρες και πέντε
τὸ ήμερονύκτιον.

Τὴν δὲ παρελθοῦσαν Τετάρτην,
ὀλίγον πρὸ τής μεσημβρίας, νέα
δόντης ισχυροτέρα και διαρκεστέ-
ρα πασῶν τῶν προηγούμενων, ἐγένε-
το ἐξ ἴσου αἰσθητὴ καθ' ἅπαντα
τὸν νομὸν Κεφαλληνίας και Ἰθά-
κης, προξενήσασα οὐκ ὀλίγας ζη-
μίας εις οἰκίματα.

Κατὰ τὰς μέχρι τουδε συγκεν-
τρωθείσας ἐπισήμους πληροφορίας
ἐν τή Νομαρχία, αἱ μεγαλείτεροι
και σημαντικώτεροι εκ των σεισ-
μῶν ζημίαι ἐγένοντο καθ' ἅπαντα
τὸν πρώην Δῆμον Πυλαρέων.

Οὔτω εις τὸ χωρίον Φερεντινά-
τα εκ τῶν 125 ὑπαρχουσῶν οἰκι-
ῶν, αἱ 65 κατέπεσαν ή ἐκηρύχθη-
σαν ἀχρηστοὶ πρὸς κατοικίαν, πᾶ-
σαι δὲ αἱ ἄλλαι χρήζουσι μεγάλης
ἐπισκευῆς.

Εἰς τὰ Διδαράτα, εκ τῶν 65 οἰ-
κιῶν, κατεστράφησαν τελείως αἱ
δέκα, ἐπίσης δὲ ἐν Ἀγία Εὐφημία
και εις Μακρῶτικα, ἀρκεταὶ ζημί-
αι ἐσημειώθησαν.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ άστυνο-
μου Ἰθάκης πλείστα τῶν ἐκεῖ χω-
ρίων ὑπέστησαν σοβαρὰς εκ των
σεισμῶν ζημίας κατὰ μείζονα δὲ
λόγον τὸ χωρίον Κιόνιον ἐν τῷ ὀ-
ποιῷ και κατέρρευσαν τρεῖς οἰκίαι.

Ἐν τῷ χωρίῳ Περαιχώρα τὸ ἄ-
νωθεν τής πόλεως Ἰθάκης κείμενον
κατεστράφη ὀλοτελῶς τὸ Δημοτι-
κὸν Σχολεῖον.

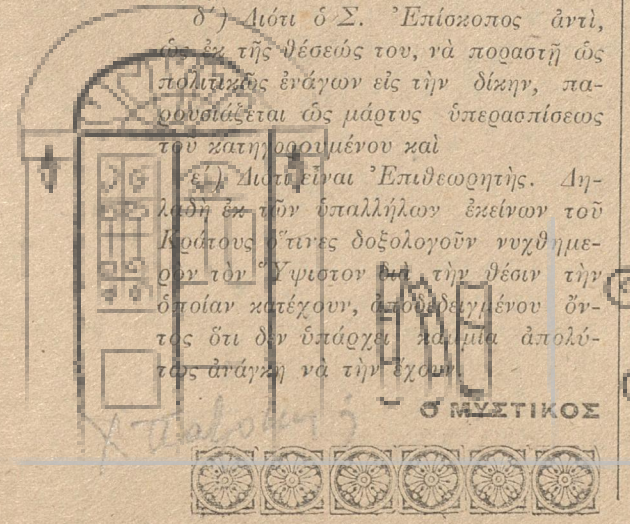
Ἐπίσης μεγάλαι ζημίαι συνέθη-
σαν εις τὸ χωρίον Λουρδάτα ἄνω
Λειβαθοῦς. Κατέρρευσαν ἐκεῖ δυὸ
οἰκίαι και περί τὰς δέκα κατέστη-
σαν ἀχρηστοὶ.

Ἐν τή πόλει Ληξουρίου, ἐση-
μειώθησαν ὡσαύτως ζημίαι. Ἰδίως
εις τους ναοὺς Παντοκράτορος και
Ἀγίας Παρασκευῆς, και εις τὸ ἐ-
πὶ τής πλατείας τής ἀγορᾶς Δημο-
τικὸν Κατάστημα. Δυὸ δὲ οἰκίαι ἐ-
κηρύχθησαν ἐτοιμόρροποι.

Ἐν Ἀργουστολίῳ, ἐκτὸς τριῶν
οἰκιῶν αἰτινες ἐκηρύχθησαν υπό του
κ. μηχανικοῦ ἐν μέρει ἐτοιμόρρο-
ποὶ, αἱ ἄλλαι ὑπέστησαν μὲν ζημί-
ας ἀλλ' οὐχὶ σοβαρὰς.

Οἱ κάτοικοι Φερεντινάτων και
Κιόνιου Ἰθάκης, ἐζήτησαν παρὰ
τῆς Νομαρχίας τήν ἄμεσον πασα-
λευθῆναι παρατηριάζων καθ' ὅσον οἱ
πλείστοι τούτων διαλυκτερευοῦσιν
ἐξ ὀλίγου θοῦ. Ἐπίσης ὁμοίως
παντελῆς ἐλλείψης ζυλείας θὰ ἐπι-
φορέσῃ τὴν Περαιχέυν.

Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐξηκολού-
θουν συνεχῆς μέχρι τής χθὲς.

ΔΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

Ο ΞΙΦΙΑΣ

Χωρίς πολλά συστατικά, χωρίς φιλοσοφία, βαπόρι δὲν θεναύρετε ταχὺ σὰν τὸν Ξιφία.

Μ' αὐτὸ νὰ φεύγη συνιστῶ στὸν κίθε πατριώτη ἂν ἀγαπᾷ τὴν ἄνεσι καὶ τὴν καθαριότητα.

Μὲς τὴν Ξιφία μεναχὰ ποὺ μ' εἶχαν ἐπιβάτη, εδρῆκα τὸ λαμπρὸ φαί καὶ τὸ φαρδὺ κρεβάτι.

Σ' ὅσα κι' ἂν πῶ τοῦ καρδιοῦ δὲν θὰ μέ βρῆτε ψεύτη. Ἀναχωρεῖ γιὰ Πειραιᾶ μπονόρα κάθε Πέμπτη.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλοῦμεν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀξιοτίμους συνδρομητὰς τοῦ Ζιζανίου, ὅτι μέχρι τῆς 6ης Ἰουνίου 1913 ὁπότε διεκόπη ἡ ἐκδόσις τοῦ φύλλου, ἀπεστέλειτο τοῦτο ἀνελλιπῶς καὶ τακτικώτατα πρὸς ἅπαντας ἀνεξαίρετως ὡς πάντοτε.

Ἐὰν ὁμῶς συνέβη νὰ μὴ τὸ λαμβάνωσι κάποτε, ἴσως τοῦτο νὰ προέρχεται εἴτε ἐκ τῆς ἐνεργουμένης λογοκρισίας, εἴτε ἐξ ἄλλων ἀνωμαλιῶν τῶν ξένων ταχυδρομείων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδε μίαν βεβαίως ἡμεῖς φέρομεν εὐθύνην.

Καὶ ταῦτα πρὸς ἀπάντησιν ἐκείνων οὔτινες μᾶς παραπονοῦνται δι' ἐπιστολῶν ὅτι τοὺς καθυστεροῦμεν τὸ φύλλον.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν, ὅτι ἡ πόλις μας συντελήσῃ μίαν ἔλλησιν σημαντικὴν.

ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ε. Παξινοπούλου ἰδρύθη μία παθολογικὴ κλινικὴ πρώτης τάξεως καὶ τελεία εἰς τὸ ἔδος τῆς, ἔχουσα ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἐπιστημονικὰ μέσα διὰ νὰ παραλάβῃ καὶ νοσηλεύσῃ οἰονδήποτε ἀσθενή.

Καὶ ἂν ἄλλοτε οἱ διάφοροι κατεργόμενοι ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἀσθενεῖς, κατέλθον κατ' ἀνάγκην εἰς τὰ ξενοδοχεῖα τῆς ἀγορᾶς ὅπου βεβαίως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχωσι οὔτε τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης εὐκόλα, οὔτε πρὸ παντὸς τὴν ἀπαιτούμενην ἀπολύμανσιν καὶ καθαριότητα, τῶρα μεταβαίνοντες εἰς τὴν κλινικὴν θὰ τὰ εὐρίσκουν ὅλα ἀντὶ τῆς ἰδίας σχεδὸν πληρωμῆς τῶν ξενοδοχείων.

Μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ συγχαρῶμεν εὐλαχῶς τὸν κ. Παξινοπούλου, δελεάζοντα νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐπωφελέστατα τὴν ἰατρικὴν διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς κλινικῆς ταύτης.

Τὸ γρηγορὸν τοῦ Δημοσίου καὶ διατὰ γινώσκοντες οἱ θελοντες, συμφέροντος τοῦ νέαν σύμβασιν, νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ πενταλέπτου διὰ τὴν συντήρησιν ἐκάστου φανοῦ, δεόν νὰ δηλώσῃσι τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας.

Ἐννοεῖται ὁμῶς ὅτι κατόπιν τούτου δὲν θὰ δικαιῶνται νὰ αἰτήσῃσι πάλιν τῆς Ἐταιρείας τὴν ὁμοίαν διόρθωσιν οἰασδήποτε τυχὸν παρουσιασθῇ σομένης βλάβης.

— Λόγω τοῦ ἐκ τῆς πανώλους κινδύνου, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν βουλευτὴν κ. Μπασιάν, ὅπως ἐνεργήσῃ διὰ τὴν λήψιν κυβερνητικῶν μέτρων καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀποστολὴν καταλλήλου ὄρου.

— Ὁ κ. Μπασιάνς ἐτηλεγράφησεν ὅτι κατόπιν τῶν ἐν Ζακύνθῳ ληφθέντων μέτρων, οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει μετὰ δόσεως τῆς ἐπιδημίας.

— Ἐπίσης ἐνήργησε τὸ Δημοσεῖον ὅπως δοθῇ παράταξις προθεσμίας διὰ τὴν ἐκκόλλησιν τῶν φωτογραφιῶν εἰς τὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια.

— Τὸ ψωμί, παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κόσμου, κατασκευάζεται καὶ πωλεῖται ἐντελῶς ὡμῶ. Ὡμότερον δηλαδὴ καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀστυνομίας.

— Ἐπιπροσφρήθημεν ὅτι ὁ κ. Γυμνασιάρχης θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν συνεδριάσει τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου κάποιαν διδασκαλίαν, ὁμολογουμένως εὐσάμων, εἶπε μετὰ τῶν ἄλλων ὅτι αὐτὴ διὰ τοῦ παραστήματός τῆς θὰ τὸν ὠσῇ τὸ Σχολεῖον.

— Καὶ ἂν οὕτως ἔχονσι τὰ πράγματα, ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὸν κ. Γυμνασιάρχην διὰ τὴν τοπωτικὴν ἐκφρασιν.

— Ἡ δεσποινὴς Ἑλένη Εὐσταθίου Ματιάου καὶ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δημητριάδης ἀξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ, ἐτέλεσαν τὴν 19 Ἰουλίου τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀθήναις.

— Ὁ ἐν Βουαίτῃ διαμένων συμπολίτης καὶ ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεράσιμος Β. Νεόφυτος καὶ ἡ ἐπίσης συμπολίτις δεσποινὴς Αἰκατερίνη Εὐστ. Λασκαρότου ἀντήλλαξαν γαμήλιον ἀραβῶνα.

— Εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν εἰς ἀμφότερα τὰ εὐάμοστα ζεύγη.

— Ὁ κ. Νεόφυτος ἀφίκετο ἐνταῦθα χθὲς ἐκ Βουαίτας μετὰ τῆς μητρὸς του.

— Ὁ ἑλληρικὸς θίασος Νίκας—Φύσι, ὁ ὁποῖος κατενθουσίασεν ὁμολογουμένως τὸ κοινὸν μετὰ τὰς ὁραίας καὶ ἐπιτυχεῖς παραστάσεις του δίδει σήμερον καὶ αὐριον τὰς τελευταίας τοιαύτας.

— Σήμερον θὰ παιχθῇ ἡ ζωηρομένη σάντρα τοῦ Μωραϊτίνου «Ἡ Προθυπουργίνα» καὶ αὐριον Κυριακὴν ὡς ἀποχαιρετιστήριον πορᾶσιν θὰ ἔχωμεν ἓνα ἀπάνθισμα ἀπὸ ὅλας τὰς Ἐπιθεωρήσεις καὶ ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα τραγούδια τῶν Παναθηναίων, Πανοράματος, καὶ Ἐθνοπαϊκοῦ πολέμου.

— Διατρέβει ἐν Ἀθηναῖς ὁ καθηγητὴς ἱατρὸς κ. Ν. Γερονιάδης.

— Ἐπίσης παραμένει εἰς Ντομάτα Λεβαθοῦς ὁ πρῦτανις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Ι. Μεσολωρᾶς.

— Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς Ἁγίου Γερασίμου πορᾶκαίει τοὺς προσκυνητὰς τοὺς προσφέροντας κερεὶ εἰς τὴν μονήν, νὰ τὸ φέρωσιν εἰς λαμπάδας μίᾳ καὶ δύο λιτρῶν καὶ οὐχὶ εἰς μεγάλα βάζα καὶ μεγέθη καθόσον τότε καταντᾷ ἄχρηστον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία διώροφος μετὰ πέντε δωμάτια ἄνω καὶ τρία κάτω, διηρημένη καταλλήλως διὰ δύο οἰκογενείας, μετὰ κήπον καὶ ὅλα τὰ χρεώδη, εἰς συνοικίαν Φουσαίου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΛΥΠΗΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

— Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς διακοπῆς τοῦ «Ζιζανίου» φοβερώτατον δυστύχημα συνέβη τῷ ἐκ Σάμης ἀγαπητῷ φίλῳ κ. Αναστάσιον Φωκᾶν.

— Ἐν διαστήματι μίᾳ ἑβδομάδος ἐκτίθεισε τοὺς δύο προσφιλεῖς του υἱοὺς Γεράσιμον καὶ Γρηγόριον ἐν ἡλικίᾳ 26 καὶ 19 ἐτῶν.

— Συνλυπούμεθα βαδύτατα τὴν οὕτω σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν.

— Κατὰ τὴν 15 Ἰουλίου ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ φιλόστοργος οἰκογενεάρχης Παναγῆς Γ. Κυπριώτης ἐμπορος, διατελέσας πλέον ἢ ἑκατὸ καὶ ἑξήκοντα ἔτη.

— Ἐπίσης σπληνόμεθα θρησκ. τῶν ἀδελφῶν τοῦ μετὰ τῆς κ. Δ. Κυπριώτην ἱατρὸν καὶ τὴν οἰκογένειαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ στοιχειῶδες καθήκον νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην τῶσιν ἐμοῦ ἄνω καὶ ὑποκλήρου τῆς οἰκογενείας μου εἰς τὸν διακερπεῖ χειρουργῶν ἱατρὸν κ. Νικόλαον Ἀλιβιζάτον, παραλαβόντα με κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἐτοιμηθῆνατον καὶ ἄνευ ἐλπίδος ζωῆς (κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἱατρῶν) καὶ διασώσαντά με διὰ τῆς ἐγνωσμένης ἐπιστημονικῆς του ἀξίας ἐκ βεβλίου θανάτου.

Ὅδ' ἦντον εὐγνωμονῶ καὶ πρὸς τοὺς παθολόγους ἱατροὺς κ. κ. Α. Φωκᾶν Τζεντζερᾶτον καὶ Ι. Κανάλην παρακολουθήσαντας μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἀσθενείαν μου μέχρι τελείας ἀναρρώσεως.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ν. ΣΒΟΡΘΟΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΑΣΤΥ» ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐν τῇ πλατείᾳ Καραϊσκάκη πλησίον τοῦ Σιδηρ. Σταθμοῦ Πειραιῶς—Ἀθηνῶν, εὐρίσκετε οἱ ταξιδεύοντες εἰς Πειραιᾶ, τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ συμπολίτου μας Παναγῆ Αἰγυοστάτου, μετὰ καινοῦ γῆ ἐπιπλα, ὁραία δωμάτια, μοναδικὴν καθαριότητα καὶ ὅλως πατριωτικὴν περικοίησιν.

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς Λαυροῦκιον, θὰ περάσετε θαυμάσια καὶ οἰκονομικὰ ζητοῦντες ἀποκλειστικῶς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἑλλάς» τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλα τὰ μέσα νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ τόσον ὑπὸ ἔποψιν ὑπνου ὅσον καὶ φαγητοῦ.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΕΥΗ—Ἡ Ρωσσία ὑπέδειξεν εἰς τὴν Σερβίαν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ τῆς Αὐστρίας. Τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὴν Γερμανίαν ἣτις σκέπτεται νὰ συγκεντρώσῃ ἡμῖς ἑκατομμύριον στρατοῦ εἰς τὴν Βοσνίαν διὰ νὰ ματαιώσῃ τὴν μελετωμένην ἐπίθεσιν τῶν Σέρβων.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου ὅτι τὰ ῥωσικὰ στρατεύματα τοῦ Δνειστέρου ἀπώλεσαν τὴν συνοχὴν μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Πολωνίας τὰ ὁποῖα ὅλοεν περισφίγγονται ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Οἱ Ῥῶσοι μόνον εἰς Κόβνο ἐξήκολουθουν ἀνθιστάμενοι.

ΑΘΗΝΑΙ—Βεβαιοῦται ὅτι οἱ Τούρκοι ὀχυρώνουν πυρετωδῶς τὴν Ἀδριανουπόλιν.

Ὁ στρατηγὸς φῶν Σάνδερσ διεμήνυσε πρὸς τὸν Κάϊζερ ὅτι τὰ Στενά ὀχυρωθέντα τελειώτερον, κατέστησαν ἀπόρητα.

Οἱ Νεότουρκοι ἐξωθούν τοὺς μουσουλμάνους νὰ κηρύξωσιν ἱερὸν πόλεμον.

Γερμανικὴ ὑπολογίζονται αἱ ὀλικαὶ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων εἰς Δαρδανέλλια καὶ Καλλίπολιν. Οἱ τραυματαῖαι μόνον ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ῥωμουνικὴ κυβέρνησις θὰ παρατιθῇ καὶ θὰ σχηματισθῇ γερμανόφιλος τοιαύτη

ΑΘΗΝΑΙ—Ὁ Γαλλικὸς τύπος συνιστᾷ θεορμῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἔνωσιν τῶν Βαλκανικῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀρεύκτων κινδύνων ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ γερμανικοῦ μελιταρισμοῦ.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθη ἀμέσως χθὲς εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἐντάν. Ἐγνώσθη ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων τονίζει ἡ Ἑλλάς ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ πρᾶχῶρητις τῶν μερῶν καθόσον πάντα ταῦτα εἰσὶν στρατηγικὰ σημεῖα.

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι ὀριστικῶς τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἀπολύονται οἱ κληρωτοὶ τοῦ 1912.

Αὐριον συνέρχονται οἱ βενιζελικοὶ εἰς σύσκεψιν διὰ τὸν ὑποδειχθῆσόμενον πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Πρόκειται νὰ ἀποφασισθῇ μετὰ Ζαβιτσιάνου καὶ Ρούφου. Δὲν ἀποκλείεται ὁμῶς καὶ ἡ ἰδέα τῆς ὑποδείξεως τοῦ Θεοτόκη.

ΓΕΝΕΥΗ—Οἱ Ῥῶσοι ἐκκενώνουν τὴν Βίλναν. Τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι ἐγκατέλειψαν καὶ τὸ Κόβνο ὅπου ἡμύνοντο. Οἱ Γερμανοὶ πολιορκοῦν λυσσῶδως τὸ Βιελοστοκ ὅπου ἀπεγνωσμένως ἀνθίστανται ἡ Ῥῶσσοι.

Οἱ Τάιμς ὑποδεικνύουσιν ὅτι ἀσθιμῶν ὅτι αἱ τελευταῖαι νῆες ἀποκλείονται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τῆς ἐκδόσεως ἐν ἑπισημασμένῳ ἰσχυρῶν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»